

ת"פ 38429/01/15 - מדינת ישראל נגד אליחי כהן (עציר)

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 38429-01-15 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)
תיק חיצוני: 03880201400346

בפני כב' השופט אבשלום מאושר
מאשימה מדינת ישראל
נגד אליחי כהן (עציר)
נאשם.

החלטה עתירה לגילוי ראיה.

מבוא.

כנגד הנאשם תלוי ועומד כתב אישום, בו מיוחסות לו עבירות כדלקמן:

1. אישום מס' 1.

יצוא, יבוא, מסחר, הספקה של סמים מסוכנים- בניגוד לסעיפים 13 ו- 19 א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן- הפקודה).

2. אישום מס' 2.

יצוא, יבוא, מסחר, הספקה של סמים מסוכנים- בניגוד לסעיפים 13 ו- 19 א לפקודה.

3. אישום מס' 3.

יצוא, יבוא, מסחר, הספקה של סמים מסוכנים- בניגוד לסעיפים 13 ו- 19 א לפקודה.

נהיגה בזמן פסילה- עבירה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א- 1961.

כעולה מחלקו הכללי של כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטים בכתב האישום שימש שלום בוחבוט כסוכן משטרה (להלן- הסוכן), ובשימושו היה מכשיר פלאפון שמספרו 052-5866569 (להלן- המכשיר הפלאפון של הסוכן).

במועדים הרלוונטים לכתב האישום, מספרי הפלאפון בהם השתמש הנאשם הינם 052-9505643 (להלן הפלאפון של הנאשם) ו- 055-9720547 (להלן הפלאפון האחר של הנאשם).

ביום 13.7.14 במסגרת ת"פ 47814-01-14 נדון הנאשם בין היתר לפסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 10 חודשים.

על פי הנתען באישום ראשון, בתאריך 18.9.14 בשעות 15:54, 16:10 ו- 20:15 או בסמוך לכך, התקשר הסוכן לפלאפון של הנאשם על מנת לתאם עמו עסקת סמים מסוג קוקאין אך לא היה מענה, בהמשך לאמור, בשעה 20:45 לערך חייג הסוכן שוב לפלאפון של הנאשם ותיאם עמו עסקת סמים מסוג קוקאין ובהמשך לאמור באישום ראשון, הגיע הסוכן למפגש בסמוך לבית ספר גרוס הנמצא ברח' השופטים בקריית גת, שם פגש בנאשם, ובמעמד זה העביר הנאשם לסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.3485 גרם נטו, והעביר לו בתמורה 300 ₪.

בנסיבות המתוארות באישום הראשון, סחר הנאשם בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.3485 גרם נטו בכך במכר אותו לסוכן וקיבל בתמורה לסם 300 ₪.

על פי הנתען באישום שני, בתאריך 22.9.14 בשעות 17:20 ו- 18:10 או בסמוך לכך, התקשר הסוכן מהפלאפון שלו לפלאפון של הנאשם על מנת לתאם עמו עסקת סמים אך לא היה מענה.

בהמשך לאמור לעיל, בשעה 19:45, התקשר הסוכן שוב לפלאפון של הנאשם אך ענה לו אדם אחר שזהותו לא ידועה למאשימה, טען שהוא חבר של הנאשם ומסר לו את פרטי הפלאפון האחר של הנאשם.

מיד ובסמוך, בשעה 19:50 לערך, חייג הסוכן לפלאפון האחר של הנאשם ותיאם עמו עסקת סמים מסוג קוקאין, ובהמשך לאמור באישום שני, הגיע הסוכן לבית ספר גרוס הנמצא ברח' השופטים בקריית גת, והמתין לנאשם, לאחר מספר דקות הגיע הנאשם ומסר לסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין מחולק בשני פאקטים והסוכן מסר לו בתמורה 600 ₪.

בנסיבות המתוארות באישום השני, סחר הנאשם בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.7010 גרם נטו בכך במכר אותו לסוכן וקיבל בתמורה לסם 600 ₪.

על פי הנתען באישום שלישי, בתאריך 29.9.14 בשעה 16:45 או בסמוך לכך, התקשר הסוכן מהפלאפון שלו לפלאפון אחר של הנאשם ותיאם עמו עסקת סמים וסיכמו כי הסוכן יתקשר אל הנאשם לאחר כ- עשרים דקות חצי שעה.

בהמשך לאמור לעיל, בשעה 17:08 או בסמוך לכך, התקשר הסוכן שוב לפלאפון האחר של הנאשם והנאשם תיאם עמו שיפגשו בקיוסק "פינת חן" ברח' שדרות גת בקריית גת, בהמשך לאמור, בשעה 17:11 או בסמוך לכך, הגיע הסוכן למקום וחיכה לנאשם, הנאשם הגיע כשהוא נוהג ברכב מסוג מיצובושי לבנה שמספרה 52-720-66 ולידו יושבת בחורה שזהותה אינה ידועה למאשימה, הנאשם עצר ליד הסוכן ושאל אותו דרך חלון הנהג, כמה אתה צריך הסוכן השיב "גדול

כפרה גדול, גדול, " הנאשם אמר לו שימתין לו במקום ונסע.

לאחר מספר דקות, חזר הנאשם למקום כשהוא נוהג ברכב, הנאשם הוציא מפיו את הסם המסוכן מסוג קוקאין כשהוא ארוז ומחולק בשתי שקיות קטנות, מסר אותן לסוכן והסוכן מסר לו בתמורה ₪ 600.

בנסיבות המתוארות באישום השלישי, סחר הנאשם בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.7383 גרם נטו בכך במכר אותו לסוכן וקיבל בתמורה לסם ₪ 600.

במעשיו המתוארים לעיל, נהג הנאשם ברכב כשהוא בפסילה.

הנאשם הגיש עתירה לגילוי ראיה.

ביום 20.3.15 התקיים דיון במעמד הצדדים בעתירה לגילוי ראיה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל-1971 (להלן- פקודת הראיות), המשך דיון ההגנה במעמד צד אחד ולאחר מכן התקיים דיון התביעה ובנוכחות המודיעין במעמד צד אחד.

טיעוני הצדדים.

ב"כ העותר סברה, כי יש מקום לגילוי ראיות שלגביהן הוצאה תעודת חסיון, ובכלל זה: תאריך מסירת המידע, מקור המידע, קרי- זהות האדם אשר מסר את המידע למשטרה ותוכנו של המסמך זאת בהתייחס לידיעות שמספרן 14-0215-363, וידיעה נוספת שמספרה 14-0093-768, כמו כן להורות על קבלת פראפראזה המתייחסת לתיק הפסיכולוגי של הסוכן, וגילוי מלא של תוכן המסמכים 44-46 בתיק המודיעין, והסרת החסיון במלואו של מתווה התוכנית בתיק המודיעין.

הטיעונים לעתירה כדלקמן:-

1. לטענת ב"כ העותר, קיימת חשיבות גבוהה, הן לתוכן המידע והן לזמן מסירתו המדויק, שכן הפללתו לכאורה בתיק זה בוצעה ע"י הסוכן ועל פי חוק והפסיקה אין להיזקק לשיטה זו, אלא במקרים בהם קיים מידע אמין אודות האדם אשר בכוונת המשטרה להפליל.

2. עוד טוענת ב"כ העותר, כי הליך הפעלתו של הסוכן המשטרתי נעשה תוך חריגה מהמנדט אשר ניתן מלכתחילה להפעלתו על ידי הפרקליטות, וכי לדעת העותר ניכר כי הפעלתו של הסוכן המשטרתי נעשתה תוך חריגה מהכללים ויכול שאף הוא בעצמו לא מודע לכך, וכי חקירתו הנגדית הינה חיונית

להגנת העותר.

3. בנוסף טענה כי, קיימת חשיבות לחקירתו הנגדית, בהקשר של אמינות המידע אשר על בסיסו פעלה המאשימה וזמן מסירתו, הן לעניין זה והן לעניין אימות טענות המאשימה בעניין זה, שכן לדעת ב"כ העותר מדובר באדם הנמצא במובהק תוך מתחם הרלוונטיות של הנושאים שבמחלוקת בתיק זה ובמשפט צדק, חייב כל עד רלוונטי להעיד.

4. ב"כ העותר טוענת, כי ההלכה הנוגעת לגילוי ראייה איננה משתמעת לשני פנים- כאשר בידיעה קיים פוטנציאל של העלאת הספק, יש לחשוף את הראייה, במיוחד כאשר המדובר בעד פוטנציאלי.

5. בדיון הוסיפה ב"כ העותר כי לכאורה בידיעה נמסר כי הנאשם לא עוסק בסחר בסמים ולפי המתווה יעד מס' 1 הוא הנאשם, לטענתה באם המידע היה עומד בפני הרשות ביום המתווה או לפניו לא ברור מדוע הפך להיות חלק מהיעדים, מה עוד שבחומר הראיות עולה כי זה לא הטלפון של הנאשם, וזהות האדם שעונה לטלפון לא התבקש על ידי המאשימה.

6. עוד מסרה כי בתיק יש מידע חסוי לפיו מעוניינים להחליף יעד, יש מידע אחר שמישהו אחר עוסק בסמים ומעוניינים להחליף.

7. בנסיבות האמורות מבקשת ב"כ העותר להורות למשיבה לגלות כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות את שמו של מוסר הידיעה, תוכן המידע ותאריך מסירת הידיעה המתועד בדוחות דלעיל.

8. **מנגד, ב"כ המשיבה**, טוענת כי יש לדחות את הבקשה, שכן על פי הפסיקה המבחן הנוהג לעניין עתירה לגילוי ראייה חסויה הוא לעולם מבחן הרלוונטיות להגנת הנאשם, ולגופו של עניין, המדובר בידיעה אחת ממאי 2014 הנמצאת בחומר הגלוי והשנייה מחודש פברואר 14, הטענה כי לכאורה הנאשם לא עוסק בסמים אין לה על מה להתבסס שכן, די לקרוא את הידיעה מפברואר המציינת כי אדם אחר ששמו יפרח בעצמו סוחר סמים מספק את הסמים לאדם אחר ולאליחי כהן- הנאשם וסוחר סמים נוספים, כלומר התייחסות לנאשם כסוחר סמים.

9. עוד השיבה המאשימה כי מטעמי ההגנות צורפה הידיעה השנייה ממאי 14 באופן מלא להגנה, אולם אין בכך כדי להסיק שהנאשם לא סוחר סמים, ליחידה החוקרת קמה זכות לעשות כן אם בהתאם לידיעות ואם בהתאם לעדות סוכן, מה עוד שמחומר הראיות עולה כי יש הכרות מוקדמת של הסוכן עם הנאשם.

10. באשר למסמכי החלפת היעד אין הדבר קשור לנאשם ואין כל רלוונטיות להגנת הנאשם.

11. לעניין הפלאפונים עולה מחומר החקירה כי האחד שייך לו והשני שייך לאביו, ולעניין הטלפון השני, אכן ישנם הקלטות בשיחות עם הנאשם מתאריך 22.9.14 כאשר התקשר למספר של הנאשם ענה בחור שלא מוכר ואמר לסוכן שזה לא אליחי זה חבר שלו ונתן לו את המספר של הנאשם כמפורט בכתב האישום.

12. לאחר שמיעת הצדדים, כאמור, החלטתי לקיים דיון במעמד צד אחד, בלשכתי, ולשמוע פרטים מפי רכז המודיעין, בכדי לגבש את המסקנה המתבקשת בנסיבות העניין.

דין והכרעה.

13. בסעיף 45 לפקודת הראיות, שכותרתו - חסיון לטובת הציבור, נקבע:

"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם השר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית משפט הדן בדבר, על פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה כי יש צורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין לא לגלותה".

14. השאלה היא האם מדובר בראייה שעשויה לעורר ספק באשמת הנאשם, אם על ידי ביסוס טענות ההגנה, ואם על ידי כרסום משקלן של הראיות התביעה, ודרושה להגנת הנאשם.

15. מכאן שאם החשיבות של הראיה החסויה להגנה היא חשיבות שולית או זניחה, רק אז יש מקום לעריכת האיזון הקבוע בפקודה. את הערכת מידת האפקטיביות של הראיה החסויה להגנת הנאשם במסגרת בחינה זו, יש לבחון לפי יריעת המחלוקת בין הצדדים, הבחינה מטבעה הינה פרטנית לגופו של תיק, יש לבחון את שדה המחלוקת שבין התביעה לבין הנאשם, ואת מיקומה של הראיה וחשיבותה היחסית בשדה זה, ולאזן את חשיבותה היחסית של אותה ראיה בהתייחס לקשת האפשרויות בין חשיבות אפסית לבין חיונית מרובה. משנקבע משקל זה יש להשוותו למשקל האינטרס הציבורי למנוע את החשיפה, אם הראשון עולה על השני יש לצוות על הגילוי (בש"פ 1924/93 משה גרינברג נגד מדינת ישראל, פ"ד מז (4) 766, 770, 771 (1993)).

16. בבש"פ 838/84 לבני ואחרים נגד מדינת ישראל, פ"ד לח (3) 729 נקבע:-

" עשיית צדק בהקשר זה משמעותה ניהול הליך פלילי הוגן, שיש בו כדי לחשוף את האמת ולא לגרום לעיוות דין לאותו נאשם ספציפי העומד לדין, על-כן, אם חומר החקירה, אשר לגביו חל חסיון, חיוני להגנת הנאשם, כי אז בוודאי, הצדק דורש את גילוי, ושיקול זה עדיף על פני כל שיקול ביטחוני אפשרי... עדיף זיכויו של נאשם, שאת אשמתו אין להוכיח בשל הצורך לגלות ראיה שיש אינטרס בטחוני שלא לגלותה, על פני הרשעתו של נאשם, שאת חפותו אין להוכיח בשל הצורך שלא לגלות ראיה חסויה..."

על מנת שניתן יהיה לבחון את שני הצרכים הללו ולאזן ביניהם, יש צורך לאתר את חזית המריבה בין בעלי הדין, שלכאורה ניתן יהיה לערוך את האיזון. חזית המריבה נחשפת לאחר בחינת גרסת התביעה, כפי שבאה לידי ביטוי בכתב האישום, אל מול גרסת ההגנה.

מן הכלל אל הפרט.

17. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו, עבירות כפי שפירטתי בפרק המבוא.

18. השר לביטחון פנים הוציא תעודת חסיון, כל פרט או מידע שיש בו לגלות שיטות הפעלתו של " שלום בוחבוט" אשר פעל כסוכן במהלך חקירת תיק זה, לרבות דרכי גיוסו, דרכי יצירת הקשר בינו לבין מפעיליו, האמצעים שהיו ברשותו ולרבות חומר החקירה כמפורט בתעודת בדבר ראיות חסיון, (להלן "התעודה") ובין היתר מסמכים בעניין בדיקה פסיכולוגית לסוכן, 21-26, (סומנו בהתאמה א.מ/1-א.מ/6), וכן מסמכים שסומנו 44-46 בתוכן המסמכים ושורות כמפורט בתעודה, בהמשך לאמור בתעודה, נקבע כי לפיה אין לגלות כל פרט או מידע שעניינם: השיטה, האמצעים ואופן הביצוע הטכני ששימשו בביצוע הקלטת השיחות במהלך החקירה בתיק זה, למעט מידע המתייחס לתקינות מכשיר ההקלטה, לתקינות מדיית ההקלטה ולפעולות שנעשו בקשר אליהם.

כל פרט או מידע שעניינם: השיטה, האמצעים ואופן הביצוע הטכני ששימשו בביצוע ההקלטות וההסרקות במהלך חקירה זו למעט מידע המתייחס לתקינות מכשיר ההקלטה וההסרטה, לתקינות מדיית ההקלטה וההסרטה ולפעולות שנעשו בקשר אליהם. (התעודה סומנה א.מ/9).

בהמשך, לאמור בתעודה, כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות זהות האדם/האנשים אשר מסרו/ למשטרה את המידע המתועד בדו"חות הידיעה שמספריהם מפורטים להלן, לרבות פרטים נוספים כמפורט להלן:

· דוח ידיעה מס' 14-0215-363 (סומנה א.מ/7), - יום ושעת המסירה.

· דו"ח ידיעה מס' 14-0093-768 (סומנה א.מ/8) בשורה 2 מילים 1-10, יום ושעת המסירה.

19. לאחר ששמעתי את טענת ב"כ עותר וטענות נוספות אשר נשמעו במעמד צד אחד, נפגשתי בלשכתי עם התביעה ועם מ"מ רמ"ח מודיעין מר שגב כהן, גב' יעל גז אחראית על החסיונות, בחנתי את הראיות החסיונות ואת טיעוני המשיבה. יצוין כי במהלך הדיון במעמד צד אחד נרשם פרוטוקול חסיון בכתב יד.

הפרוטוקול החסיון של ההגנה, והפרוטוקול החסיון של התביעה יוכנסו למעטפה אשר ישמרו בכספת בית המשפט.

20. אציין שבבחינת חשיבות הראייה על רקע טענת ב"כ העותר ויריעת המחלוקת, בקשה לזהות את המקור, שמסרו את הידיעות, גילוי התוכן במלואו, והמועד המדויק, וקבלת פראפרזה המתייחסת לתיק הפסיכולוגי, ובקשה להורות על גילוי מסמכים שסומנו 44-46, וגילוי מלוא מתווה התוכנית, אין בהן בכדי לסייע להגנה, בכל הקשור לכתב האישום המיוחס לעותר.

21. עוד אוסיף כי לאחר בחינת טענת ב"כ העותר כפי שנמסרה במעמד צד אחד, ובזהירות הנדרשת, אומר כי טענת ההגנה, אינה קשורה לחומר החסוי בכללו, ואין בכך בכדי לסייע להגנה.

22. באשר לעניין המתווה, לא בכדי נחשף אישור הפרקליטות ורשימת יעדים, יתר החומר אין בו בכדי לסייע לנאשם שכן המדובר בשיטת עבודה פנימית של המשטרה, שאין בכך בכדי לסייע כאמור לנאשם.

23. כמו כן, לעניין הבקשה בדבר פראפרזה לתיק הפסיכולוגי של הסוכן, אף בקשה זו, אין בה בכדי לסייע להגנת הנאשם בכל הקשור למיוחס לו בכתב האישום.

24. כמו כן, באשר למסמכים שסומנו 44-46 ולאחר שעיינתי בהם, אין להם כל קשר לנאשם, ואין בהם בכדי לסייע לנאשם בכל הקשור לכתב האישום, ובכל הקשור לטענות ההגנה שנטענו בפניי במעמד צד אחד.

25. אסיף כי, קיים אינטרס ציבורי חשוב שבשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה, אשר לדברי המשיבה עלול להיפגע פגיעה אנושה באם אענה לגילוי הראיות, זאת אל מול אינטרס ההגנה שבמקרה דנן החשיבות לחשיפה לצורך מיצוי ההגנה היא כאמור אפסית.

26. בהתחשב באינטרס הציבורי ובצורך בשיתוף פעולה עם המשטרה, מחד; ובבחינת הראיה החסויה בראי ההגנה, מנגד, לא מצאתי שיש פגיעה בהגנת הנאשם, שכן מדובר בסיוע אפסי. על כן, לא מצאתי לנכון להורות כמבוקש.

סוף דבר

27. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, ובחנתי את החומר החסוי על פי אמות המידה הנדרשות, אין מקום לקבל את העתירה, והיא נדחית.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ה, 01 אפריל 2015, בהעדר הצדדים לנוכח ההסכמה.

המזכירות תמציא העתק מהחלטה עוד היום, לצדדים באמצעות דואר רשום ובאמצעות פקס'